

שיעור מספר 5*
28 - אפריל

חיים לכבוד אלוהים

שבת אחר הצהריים

קראו את הפסוקים הבאים לקראת שיעור שבת השבועי: 1 פטרוס 8-12:3;
אל הגלטים 2:20; 1 פטרוס 2,4:1; אל הרומים 11-1:6; 1 פטרוס 11-3:4;
2 שמואל 4:11

פסוק לשינון: "כי עֲיִנִי יְהוָה אֶל־צְדִיקִים, וְאֶזְנִי אֶל־שׁוֹעֲתִים; וּפְנֵי יְהוָה בְּעָשִׂי
רָע." (1 פטרוס 12:3).

מחברי כתבי הקודש הכירו את המציאות טבע החטא האנושי. איך שהם לא יכירו? הרי העולם כולו נופל בכך. כמו כן, הם הכירו את טבעם החוטא (1 תימוטאוס 15:1). הם גם ידעו מה רציני נושא זה. אחרי הכל, הסתכלו על מה נדרש כדי לפתור את בעיית החטא - את מות ישוע המשיח. זהו העומק והרוחב האמיתי של מציאות החטא.

אך מחברי הכתובים היו מאוד ערים לכוח המשיח לשנות את חיינו ולעשות אותנו לאנשים חדשים בו.

השבוע הזה שמעון כיפא ממשיך באותו מסלול: סוג החיים החדשים שיחיו המאמינים אחרי שמסרו לו את חייהם ונטבלו. למעשה, השינוי יהיה עצום כל כך שאחרים ישימו לב לכך. כיפא אינו אומר שהשינוי הזה יהיה קל; אכן, הוא מדבר על הצורך לסבול בבשר (1 פטרוס 1:4) כדי לקבל את הניצחון שהובטח לנו. כיפא ממשיך בנושא שנפרש לאורך כל הכתובים, מציאות האהבה בחיי המאמין בישוע. הוא כותב, "עַל־רֵב פְּשָׁעִים תִּכְסֶּה אֱהָבָה." (1 פטרוס 4:8). כאשר אנו אוהבים, כאשר אנו סולחים, אנו משקפים את מה שישוע עשה ועדיין עושה למעננו.

* למדו את השיעור השבועי לקראת שבת ה-29 באפריל.

להיות "שכל אחד"

קרא 1 פטרוס 3:8-12. מהי הנקודה שכיפא עושה פה לגבי כיצד על המאמינים לחיות? מהו הנושא עליו כתב כבר ב-1 פטרוס 2:20,21?

שמעון כיפא מתחיל באומר להיות ב"שכל אחד" (homophrenes ביוונית). הוא אינו מדבר כאן על אחידות במובן שכולם צריכים לחשוב, לעשות, ולהאמין בדיוק באותה הדרך. הדוגמא הכי טובה לרעיון זה נמצאת ב-1 לקורינתים 12:1-26, כששאל השליח אומר שכמו שלגוף איברים שונים, כמו למשל ידיים ועיניים אך עדיין אחדות פנימית, כך, גם, הקהילה בנויה מפרטים עם מתנות רוחניות שונות. אף על פי כן, אפילו עם הבדלים אלה, קהילת המשיח מאוחדת במטרה וברוח במובן של לעבוד ביחד כדי לבנות קהילה מאוחדת.

כמובן שלא תמיד קל להשיג אחדות כזו, כפי שהיסטורית הקהילה הראתה בשפע מצער. אך, מיד אחרי תוכחה זו, הוא אומר לקוראיו כיצד הם יכולים להראות ולהביע את אידאל משיחי זה.

למשל, על המאמינים להתנהג באהדה (1 פטרוס 3:8). הפירוש לכך זה שכשאדם מאמין סובל, האחרים יסבלו איתו; וכשמאמין אחר שמח, שאר המאמינים ישמחו איתו (השווה עם 1 קורינתים 12:26). אהדה מאפשרת לנו לראות את נקודת המבט של אחרים, צעד חשוב בדרך לאחדות. כיפא גם אומר שעלינו להיות "אוֹהֲבֵי הָאֲחִים" (1 פטרוס 3:8). ישוע בעצמו אמר שכך יוכלו לזהות מי תלמידיו האמיתיים, כאשר יאהבו זה את זה (יוחנן 13:35). יתר על כך, כיפא אומר שהמאמינים צריכים להיות רגישים (1 פטרוס 3:8). הם יהיו רחמנים עם הקשיים והחולשות של אחרים.

"צלבו את האני; העריכו את האחר יותר ממה שמעריכים אתם את עצמיכם. כך תגיעו לאחדות במשיח. שאו ראיות מוחצות לפני היקום כולו, לפני הקהילה והעולם, שהינכם בנים ובנות של אלוהים. האל יתהלל בדוגמא שתתנו." (אלן ווייט, Testimonies for the Church, vol. 4 9, p. 188).

באלו עיתים אנו עושים את מה ששמעון כיפא אומר לנו כאן, במיוחד החלק שאומר "אל תְּשַׁלְּמוּ רָעָה תַּחַת רָעָה" (1 פטרוס 3:9)? איזה סוג של מוות לאני עלינו לחוות כדי לבצע את המילים האלה? כיצד נוכל לחוות מוות מסוג זה? (אל הגלטים 2:20)

לסבול בבשר

כן, ישוע מת בעבור חטאינו, ותקוות הישועה נמצאת אך ורק בו, בצדקתו, אשר מכסה אותנו ומצדיקה אותנו בעיני אלוהים. בזכות ישוע, אתה "רצוי לפני אלוהים כמי שלא חטא" (אלן ווייט, הדרך אל המשיח Steps to 10 Christ, p. 62).

אך חסד אלוהים אינו מסתיים עם הגייה, הצהרה שחטאינו נסלחו לנו. אלוהים נותן לנו את הכוח בשביל להתגבר על חטאינו.

קרא 1 פטרוס 18:3, 1 פטרוס 2:1,4 ובנוסף אל הרומים 11:1-6. מה הקשר בין הסבל וניצחון על החטא?

ישנה מילה קצרה ביוונית שכתובה ב- 1 פטרוס 18:3 המדגישה את הטבע המקיף של קרבן ישוע. המילה הזו היא hapax, ומשמעותה היא "אחת ולתמיד". כיפא משתמש במילה hapax כדי להדגיש את הטבע המקיף של סבל ישוע ומותו למעננו.

המילת הבעה "פִּיּוֹן" ב-1 פטרוס 4:1 קושרת את 1 פטרוס 2:1,4 למה שהיה כתוב ב-1 פטרוס 22:18-3. בפסוקים אלו, שמעון כיפא אומר שישוע סבל בגלל חטאינו בכדי לקרב אותנו לאלוהים (1 פטרוס 18:3), וש"הטְבִּילָה הַמוֹשִׁיעָה פָּעַת גַּם אֶתְכֶם" (1 פטרוס 21:3).

לכן, הטבילה היא אולי ההקשר הטוב ביותר כדי להבין את המילים של כיפא "שֶׁפָּן הַסּוֹבֵל בְּגוֹפוֹ חָדַל לְחַטָּא" (1 פטרוס 4:1). דרך הטבילה, המאמין משתתף בסבל ומוות ותחיית ישוע; המשיחי בחר לחיות לא עוד "לְפִי תַּאֲוֹת בְּנֵי אָדָם בְּזִמְן שְׁנוֹתָר לוֹ לְחַיֹּת בְּגוֹפוֹ, אֶלָּא לְפִי רְצוֹן אֱלֹהִים" (1 פטרוס 2:4). זה יכול להתבצע על ידי כניעה יומית של האני לאדון וצליבת הבשר "עם תְּשׁוּקוֹתָיו וְתַאֲוֹתָיו" (אל הגלטים 5:24).

באל הרומים 11:1-6 שאול השליח אומר שדרך הטבילה המאמין מתאחד עם ישוע במותו ותחייתו. בטבילה, מתנו לגבי החטא. עלינו עכשיו לעשות מוות זה מציאות בחיים שלנו. מילותיו של שאול השליח, "בְּדֶרֶךְ זֹאת גַּם אֲתֶם חֲשָׁבוּ אֶת עֲצַמְכֶם מֵתִים לְגַבֵּי הַחַטָּא, אֲךָ חַיִּים לְאֱלֹהִים בְּמִשִּׁיחַ יֵשׁוּעַ" (אל הרומים 6:11) מצביעות על הסוד של החיים של המאמין.

מתי הייתה הפעם האחרונה שמצאתם את עצמכם "סובלים בבשר" בכדי להילחם נגד החטא? מה תשובתכם אומרת לגבי חייכם המשיחיים?

לידה מחדש

במשיח, יש לנו חיים חדשים, התחלה חדשה. אנו נולדים מחדש. אם ישנה משמעות כלשהי, במיוחד לאלו שקיבלו את המשיח אחרי ילדותם, הם ודאי יחיו את חיים שונים ממה שחיו לפני. מי לא שמע על סיפורים מופלאים על, איך בהיותם בעולם, אנשים חוו שינוי רדיקאלי בגלל ישוע וחסדו המושיע?

לאחר שכתב בנושא מוות לאני והחיים החדשים שיש לנו בישוע (בטבילתנו במותו ותחייתו), כיפא מדבר על סוג השינויים שיתחולל בנו.

קראו 1 פטרוס 3:4-6. אילו שינויים יקרו בחיי האדם, וכיצד אחרים יגיבו לשינויים הללו?

שלושת המושגים שכיפא משתמש כאשר הוא מדבר על שימוש מופרז של אלכוהול הם "שכרות" "הוללות" ו"נפשי שתייה". ביטוי מודרני של הפסוק הוא שימי החגיגה תמו. למעשה, לפי שמעון כיפא, השינוי המתחולל במאמין צריך להיות גדול מספיק כדי שאלו שהכירו את המאמין בחייו הקודמים יתמהו שהוא או היא אינם "רְצִים עִמָּהֶם לְשֵׁטֶף זָמָתָם" (1 פטרוס 4:4). כך, אנו רואים פה הזדמנות לתת עדות ללא מאמינים מבלי להטיף. חיים רוחניים חסודים יכולים לתת עדות עצמתית יותר מכל הדרשות וההטפות בעולם.

מה כיפא אומר בפסוקים אלה לגבי המשפט?

כאן, כמו בכל מקום אחר בכתובים (יוחנן 29:5, 2 קורינטיים 10:5, אל העברים 9:27), שמעון כיפא מבהיר שיום יבוא ויהיה משפט על המעשים שנעשו "בבשר" (1 פטרוס 4:2). כאשר כיפא אומר ש"הַתְּבַשְׂרוּ גַם הַמְּתִים" (1 פטרוס 4:6), הוא אומר שאפילו בעבר, כאשר המתים חיו, הייתה להם הזדמנות להכיר את החסד המושיע של אלוהים. לכן, אלוהים יכול לשפוט אותם בצדק.

כאדם המאמין בישוע, כיצד חיך שונים כיום כמאמין מהתקופה בהם לא האמנתו? אילו שינויים עשה ישוע בחיים שלך?

חטאי הבשר

יחד עם רשימת המעשים הרעים שאנשים נהגו לעשות בעבר ועזבו בחזרתם בתשובה, שמעון כיפא גם שם ברשימה "חטאים מיניים".

קרא 1 פטרוס 3:4 פעם נוספת. אלו עוד חטאים שמעון כיפא מוסיף לרשימה?

ישנם שני מילים עם משמעות מינית ייחודית: זולות (alergia ביוונית שמשמעותה "חושניות"), ותאוה (epithumia, שמשמעותה ביוונית "תאוה" או "תשוקה"). למרות זאת, קל מאוד למאמינים לתת את הרושם הלא נכון לגבי מיניות. הכתובים לא נגד יחסי אישות. להיפך, אלוהים ברא את המיניות, והוא נתן לבני האדם את המיניות שתהיה ברכה גדולה. יחסי מין היו קיימים כבר בגן עדן, כבר מבראשית. "לפן, יעזב איש, את אביו, ואת אמו; ודבק באשתו, והיו לבשר אחד. ויהיו שניהם ערומים, האדם ואשתו; ולא, יתבטשו." (בראשית 2:24,25). יחסי אישות היו אחד מנקודות המפתח לאחד בין בעל ואישה במחויבות לכל החיים אשר תיצור את הרקע הטוב ביותר לגידול ילדים. יחד עם זאת, הקרבה והאינטימיות היו מיועדים להיות השתקפות רצונו של אלוהים בנוגע ליחסים בינו לבין עמו, גם כן. (ראה ירמיה 3, יחזקאל 16, הושע 1-3). במקומם הנכון, בין בעל ואישה ובמסגרת הנישואין, מיניות היא ברכה גדולה ביותר; במקומם הלא נכון, בהקשר הלא נכון, מיניות יכולה להיות אחד הכוחות ההרסניים ביותר בעולם. ההשלכות ההרסניות של חטאים אלו הינם מעבר לחישוב אנושי. מאיתנו לא מכיר אנשים שחיהם נהרסו בגלל שימוש לרעה במתנה נפלאה זו? מה משותף לפסוקים הבאים? 2 שמואל 11:4, 1 לקורינתים 5:1, בראשית 19:5, 1 קורינתים 10:8.

כמובן שאין צורך לקרוא בכתובים כדי להכיר סיפורים של כאב וצער שחטאים אלו גרמו.

אך, עלינו להיות זהירים. ללא ספק, לחטאים מטבע זה יכולת עצומה להשפיע שלילית על אנשים, והחברה נוטה לזעוף בהם. אך חטא הוא חטא ומות המשיח מכסה על חטאים מיניים גם כן. כמאמין, עליך להיזהר, בעיקר בנושא רגיש זה, לטול "קוצה מעינדך; אחר כך תיטיב לראות את הקיסם אשר בעיני אחיך ותוכל להוציאו." (לוקס 6:42).

על רוב פשעים תכסה האהבה

גם בזמנו של כיפא, המשיחים חיו בצפייה לחזרת ישוע בימם וסוף העולם הזה. אנו יודעים זאת מכיוון שכיפא, ב-1 פטרוס 7: 4, כותב: **"הִנֵּה קֶץ הַכָּל קָרֵב. עַל כֵּן הָיָה מִפְּנֵיכֶם, וְהָיָה עֲרִים לְהִתְפַּלֵּל."** במילים אחרות, התכוננו לסוף. במובן אחד מאוד מציאותי, ה"סוף" שבבילנו יכול להגיע רגע לפני שאנו מתים. כשמתים, אנו סוגרים את עינינו, ואין זה משנה אם אלף שנים יעברו, או רק כמה ימים- הדבר הבא שנדע זה ביאת ישוע וסוף העולם.

עלפי מה שכיפא כתב, מכיוון ש"קץ הכל" קרב, כיצד על המאמינים לחיות? ראה 1 פטרוס 7-11: 4.

חוף מזה שעלינו להיות מפוכחים וערים להתפלל, על המאמינים לאהוב **"אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ אֶהְבֶּה עִזָּה, כִּי עַל רֵב פְּשָׁעִים תִּכְסֶּה אֶהְבֶּה"** (1 פטרוס 8: 4). מהו הפירוש לפסוק זה? המפתח להבנה נמצא בפסוק שכיפא מצטט, משלי 10: 12: **"שִׁנְאָה, תִּעְרַר מְדִינִים; וְעַל כָּל-פְּשָׁעִים, תִּכְסֶּה אֶהְבֶּה."** כאשר אנו אוהבים אחד את השני, אנו סולחים יותר לאנשים שפגעו בנו, ושהעליבו אותנו. אהבת המשיח גורמת לו לסלוח לנו; אהבתנו גם אמורה לגרום לנו אותנו לסלוח לאחרים. היכן ששופעת אהבה, מעלימים עין וסולחים יותר בקלות על עברות קטנות, ולעיתים גם על עברות גדולות. שמעון כיפא הביע את אותו רעיון של ישוע ושל שאול השליח, שאמרו שהתורה כולה יכולה להסתכם בהתחייבות לאהוב את אלוהים בכל מאודנו ולאהוב את רענו כפי שאנו אוהבים את עצמנו (מתי 39-34: 22, אל הרומים 10-8: 13).

כיפא גם מפציר במאמינים לקבל אורחים. הביאה השנייה קרבה, אך אסור למאמינים לסגת מיחסים חברתיים בשל כך. לבסוף, כאשר מאמינים מדברים, עליהם לדבר כאנשים הדוברים דברי אלוהים. במילים אחרות, הרצינות שבעיתוי קורא לנו לתקשורת רצינית לגבי אמיתות רוחניות.

"על רוב פשעים תכסה האהבה." מי חטא נגדכם? כיצד תוכלו לגלות את האהבה שצריך כדי "לכסות" על החטא הזה? מדוע זה פועל לטובתכם לעשות זאת?

נקודות למחשבה

"האהבה הסבלנית והנדיבה לא תגביר על מעשה לא נכון לעברה בלתי-נסלחת, וגם לא תחמיר את העברות יותר ממה שהן באמת. הכתובים מלמדים אותנו בפשטות שעלינו לנהוג עם הטועה בסובלנות והתחשבות. אם הולכים בדרך הנכונה אפילו את הלב שנראה קשה, ניתן יהיה להשיגו למשיח. אהבת ישוע מכסה על פשעים רבים. חסדו אף פעם לא מדריך אותנו לחשוף את העוולות של מישהו אחר, אלא אם כן זה צורך חיובי." (אלן ג'י. ווייט, *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 267). חשבו, לרגע, על ישוע והאישה שנתפסה בניאוף (יוחן 1-11:8). בדרך כלל אנו רואים את הסיפור הזה כסיפור על חסד ישוע עם אישה חוטאת זו, וזה נכון. אך ישנו אלמנט עמוק יותר. בעימות עם המנהיגים הדתיים שהביאו את האישה אליו, מדוע כתב ישוע את "אשמתי הסודית של חייהם" (Ellen G. White, *The Desire of Ages*, p. 461) בעפר, במקום שהמילים יוכלו להימחק בשניה? מדוע הוא לא האשים אותם בציבור, ואמר מול כולם שהוא ידע את חטאייהם, שהיו יכולים להיות רעים באותה מידה, או אולי אף רעים יותר, מהחטאים של האישה הזו? במקום זאת, ישוע הראה להם שהוא ידע את צביעותם ורשעתם, אך לא היה מגלה זאת לאיש. יתכן וזו הייתה השיטה של ישוע להשיג את האנשים הללו, להראות להם שהוא הכיר את כוונתם ובכך לתת להם הזדמנות להיושע. איזה לקח גדול בשבילנו כשמתעמתים עם אנשים שחטאו.

שאלות לדיון:

1. דונו על נושא אחדות לעומת אחידות. האם ישנם נושאים מסויימים שעלינו להיות באחדות מלאה כדי לפעול כקהילה? אם כן, מהם נושאים אלו, וכיצד נוכל למצוא את האחדות הנחוצה לכך? בניגוד לכך, מה הם נושאים שבהם מגוון הדעות אינו מזיק אלא, להיפך, יכול לעזור?
2. מה היה ניסיונכם ב "לסבול בבשר" בשביל לחדול לחטוא? האם כוח אלוהים בחיינו לשנות אותנו ואומר שבאופן אוטומטי לא נסבול בגוף על מנת לנצח? אם לא, מדוע לא?
3. הסתכלו על ההרס שהאלכוהול הביא לחיים של אנשים כה רבים. מה נוכל לעשות כקהילה כדי לעזור לאחרים לראות את הסכנה בסם הזה? מה נוכל לעשות כדי שהצעירים שלנו יהיו מודעים לאיזו טעות הם עושים כאשר הם אפילו מתנסים בחומר שיכול לפגוע בהם קשות?